Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25944
Copyright: Admont, Benediktinerstift

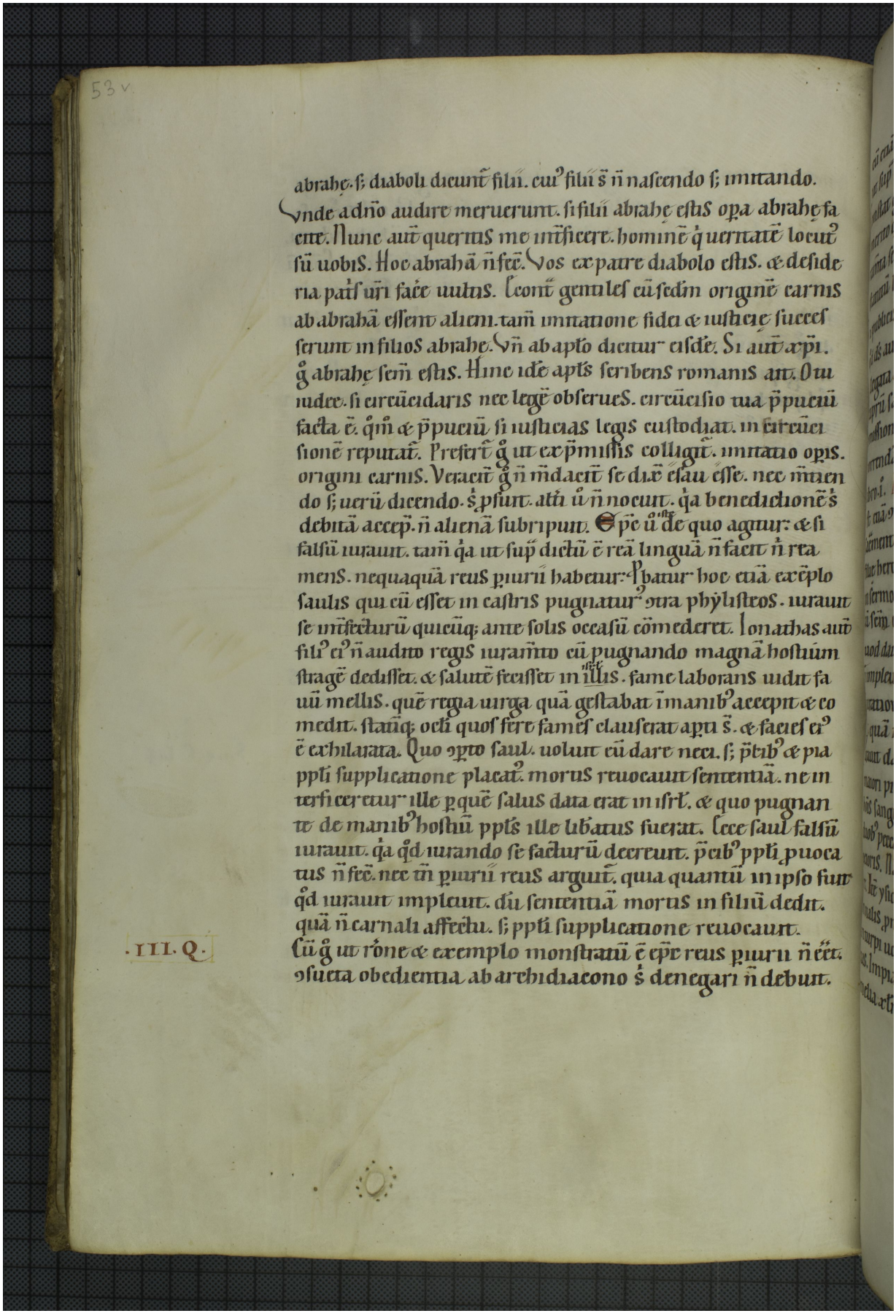

53v

abrahę. ſ; diaboli dicunt filii. cui⁹ filii ſ ñ naſcendo ſ; imitando.
Vnde a dño audire meruerunt. ſi filii abrahę eſtis opa abrahę fa
cite. Nunc aut̄ quęritis me interficere. hominē q̄ veritatē locu⁹
ſū uobis. Hoc abraham ñ fecit. Vos ex patre diabolo eſtis. & deſide
ria patris u̇ri facere uultis. Leoni gemules eū ſedm originē carnis
ab abrahā eſſent alieni. tam imitatione fidei & iuſticię ſucceſ
ſerunt in filios abrahę. Vñ ab apło dicitur eiſde. Si aut̄ xpi.
q̄ abrahę ſem eſtis. Hinc ide apłs ſcribens romanis ait. Cir
cudere. ſi circūcidaris nec legē obſerues. circūciſio tua p̄putū
facta ē. q̄m & p̄putiū ſi iuſticias legis cuſtodiat. in circūci
ſionē reputat̄. Preſert̄ q̄ ut ex p̄miſſis colligit̄. imitatio opis.
origini carnis. Veracit̄ q̄ ñ mdacit̄ ſe dixit eſau eſſe. nec mitien
do ſ; uerū dicendo. ſ. pſunt. atq; u̇ ñ nocuit. q̄a benedictionē ſ
debitā accep̄. ñ alienā ſubripuit. Ep̄e u̇ de quo agitur: & ſi
falſū iurauit. tam q̄a ut ſup̄ dictū ē rea lingua ñ facit ñ rea
mens. nequaquā reus p̄iurii habetur: Patur hoc etiā exēplo
ſaulis qui cū eſſet in caſtris pugnatur⁹ ꝯra phȳliſteos. iurauit
ſe ulturū quicūq; ante ſolis occaſū cōmederet. Ionathas aut̄
filius ei⁹ ñ audito regis iuramto cū pugnando magnā hoſtium
ſtragē dediſſet. & ſalutē feciſſet in iſrł. fame laborans uidit fa
uū mellis. quē regia uirga quā geſtabat i manib⁹ accepit & co
medit. ſtatimq; octi quoſ fert fames clauſerat apū s. & facies ei⁹
ē exhilarata. Quo ꝓpto ſaul. uoluit eū dare nec. ſ; p̄tib⁹ & pia
ppli ſupplicatione placat̄. morus reuocauit ſententiā. ne in
terficeretur. ille p quē ſalus data erat in iſrł. & quo pugnan
te de manib⁹ hoſtiū ppłs ille libatus fuerat. Lece ſaul falſū
iurauit. q̄a q̄d iurando ſe facturū decreuit. p̄tib⁹ ppli puoca
tus ñ fecit. nec in p̄iurii reus arguit̄. quia quantū in ipſo fuit
q̄d iurauit impleuit. dū ſententiā morus in filiū dedit.
quā ñ carnali affectu. ſ; ppli ſupplicatione reuocauit.
.III. Q. Cū g̃ ut rone & exemplo monſtratū ē ep̄e reus p̄iurii ñ eſſet.
ꝺſueta obedientia ab archidiacono ſ denegari ñ debuit.